

ΑΓΙΟΙ ΙΣΙΔΩΡΟΙ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2017

ΕΤΟΣ ΙΣΤ΄ - ΤΕΥΧΟΣ 187

Μηνιαίο Περιοδικό του Ιερού Ναού Αγίων Ισιδώρων Λυκαβηπτού.

Διεύθυνση: Ι. Ν. Αγ. Ισιδώρων Λυκαβηπτού

Τ.Θ. 4097 / 102 10 ΑΘΗΝΑ

Τηλέφωνο Ιερού Ναού: 210-3633282

Τηλέφωνο & Φαξ: 210-3635805

<http://www.agioi-isidoroi.gr>, e-mail: aisidor@otenet.gr

ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ:

A/A	ΤΙΤΛΟΣ ΘΕΜΑΤΟΣ.....	ΣΕΛΙΔΑ
1ο	Σε ποιόν ανήκει η Γη.....	4
2ο	Το κλειδί του ουρανού.....	6
3ο	Ο Άγιος νεομάρτυς Γεώργιος ο Νεαπολίτης.....	8
4ο	Περί υγείας & ευεξίας-Φρούτα & λαχανικά.....	10
5ο	Τα νέα από τη ζωή του προσκυνήματός μας.....	12
6ο	Πρόγραμμα ιερών ακολουθιών.....	24
7ο	Διηγήσεις από το γεροντικό.....	26

Εικόνα εξωφύλλου: Η Θαυματουργός Εικόνα του Αγίου Δημητρίου στα Χανιά της Κρήτης

● Διευθυντής Περιοδικού: πατήρ Δημήτριος Λουπασάκης.

● Επιμέλεια Έκδοσης & Αρχισυνταξία: πατήρ Χαράλαμπος Βαρβαγιάννης

ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΟΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Αρχιμανδρίτης
Ιγνάτιος Χατζηνικολάου
[Θεολόγος - τέως Λυκαβηπτού]

Κων/νος
Αρ. Δημητράκοπουλος
[Δάσκαλος]

Ιωάννης Μάγκος
[Εκπαιδευτικός Τεχνολόγος
Ηλεκτρολόγος Μηχανικός]

Σοφία Αντωνιάδου
[Καθηγήτρια Φιλολόγος]

πατήρ Δημήτριος Καββαθής
[Καθηγητής Βυζαντινής Μουσικής]

πατήρ Σπυρίδων Ταλάρης
[Μηχανικός Έργων Υποδομής]

Νικόλαος Παλιόγλου
[Γενικός Ιατρός]

Μαρία Παπαχρίστου
[Παθολόγος - Εντατικολόγος]

Πόλυ Βαριζώτη - Γαλιετανού
[Διατολόγος]

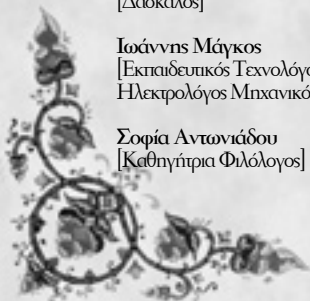
Νικόλαος Συλλιγαράδakis
[Ιατρός Χειρουργός ΩΡΛ]

Φαίη Σμυρναίου
[Φοιτήτρια Πάντειου Παν/μίου]

πατήρ Παύλος Φραγκιαδάκης
[Υπεύθυνος Ραδιοφωνικού προγράμματος]

Μαρία Μελά
[Επιμέλεια Ραδιοφωνικού προγράμματος]

Αρχείο-Φωτογραφικό υλικό:
Ιερός Ναός

ΣΕ ΠΟΙΟΝ ΑΝΗΚΕΙ Η ΓΗ

Διαβάζοντας το ψυχοσωτήριο Ψαλτήρι του θεόπνευστου προφητάνακτα Δαβίδ στάθηκα στον 23ο ψαλμό και ειδικά στον 1ο στίχο: **«Του Κυρίου η γη και το πλήρωμα αυτής, η οικουμένη και πάντες οι κατοικούντες εν αυτή»**. Πάντα επίκαιρος ειδικά τώρα με τα φρικτά γεγονότα που συμβαίνουν

στην δύσμοιρη χώρα μας και πιο πέρα.

Στην σκέψη μου ήλθε το υπέροχο βιβλίο του αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς (1881-1956) «αργά βαδίζει ο Χριστός» μέσα στο οποίο υπάρχει και το κεφάλαιο «Σε ποιον ανήκει η γη;-Για όσους αντιδικούν περί γης»

Μετά τα πολυσέλιδα προλεγόμενα επήγα στην ομώνυμη ερώτηση. Η απάντηση βρίσκεται σε πολλές σελίδες, εγώ, λόγω της χωρητικότητας ενός άρθρου, αρκέστηκα να αναφερθώ αποσπασματικά.

Λέγει λοιπόν, ο άγιος Πατέρας: Σε ποιον ανήκει η γη; Μόνο μία απάντηση είναι ακριβής: Σε κανέναν. Η γη δεν είναι κανενός από εμάς. Είναι ιδιοκτησία εκείνου στον οποίο ανήκει και όλος ο υπόλοιπος κόσμος. Δε μπορεί να είναι ιδιοκτησία κάποιου από τον οποίο εκείνη είναι πιο δυνατή και πιο μακροχρόνια. Είναι ιδιοκτησία Εκείνου που υπήρχε πριν από αυτήν και θα υπάρχει και μετά απ' αυτήν. Δε μπορεί να είναι ιδιοκτησία κάποιου ο οποίος χωρίς αυτήν δεν μπορεί να υπάρχει ούτε ζωντανός, ούτε νεκρός-ζωντανός απ' αυτήν τρέφεται και νεκρός μέσα της σαπίζει. Εκείνος που εξαρτάται απ' αυτήν είναι δική της ιδιοκτησία της γης. **Η γη είναι του Θεού και ότι είναι επάνω της**, τούτη είναι η κυριότερη γνώση, στην οποία θα έπρεπε και θα μπορούσε να φθάσει κάθε άνθρωπος, αφού απ αυτή τη γνώση εξαρτάται η ειρήνη και η καλή θέληση στην γη. Το να αρνείται κανείς στον Θεόν την κυριαρχία επάνω στην γη σημαίνει να αρνείται τον Θεόν και η άρνηση του Θεού σημαίνει ταραχή και κακή θέληση. Όμως, η άρνηση του Θεού δεν θα βλάψει καθόλου τον ίδιο τον Θεό. Ας φωνάξουν όλοι οι άνθρωποι από την σκόνη τους: Δεν υπάρχουν, Θεέ! Τι θα γίνει; οι φωνές τους θα καθούν στην σκόνη στην οποία χάνονται και τα σώματα τους, και ο Θεός θα συνεχίσει να στέλνει στην γη δροσιά και φως. Θα είναι η γη λιγότερο του Θεού, εάν όλοι οι άνθρωποι αρνηθούν τον Θεό και ονομάσουν την γη δική τους; Ποτέ. Σε κάθε περίπτωση η γη θα είναι εξίσου του θεού.

Τέτοια είναι η μοίρα των αυτοαποκαλούμενων αρχόντων της γης. Ενώ

ο πραγματικός άρχοντας της γης είναι μόνιμος σαν την αιωνιότητα Τι αξίζει, λοιπόν, εάν όλοι εμείς οι θνητοί ,φωνάξουμε: **«η γη είναι δική μας»**, ή **«η γη δεν είναι δική μας»**; οι φωνές μας θα προκαλέσουν άραγε σημαντική αλλαγή στον κόσμο; Αυτές οι φωνές μας θα αυξήσουν ή θα μειώσουν τον Θεόν; Θα ήταν γελοίο όπως να πιστέψει στην πιθανότητα ότι τα βαλοσαμωμένα πουλιά σε ένα μουσείο θα ψιθυρίσουν: **«Δεν υπάρχει άνθρωπος»!** Και ο άνθρωπος εξαιτίας αυτού του ψίθυρου θα εξαφανιστεί. **Ο Θεός είναι πάντα νοικοκύρης στον οίκον του**. Εμείς, φιλοξενούμενοι. Κάθε φιλοξενούμενος τρώει την μερίδα του και φεύγει. Έρχεται ο δεύτερος, ο τρίτος με την σειρά. Άλλος πληρώνει την μερίδα του με εργασία, άλλος με τεμπελιά άλλος με προσευχή, άλλος με ύβρεις, άλλος με φόβο, άλλος με ασωτία. Χιλιάδες κούνιες μπαίνουν από την μία πόρτα, χιλιάδες νεκρικά κασόνια βγαίνουν από την άλλη. Το κλάμα της γέννας ανακατώνεται με το κλάμα του θανάτου. Το γρύλισμα του χορτάτου με το κλάμα του πεινασμένου. Το τρέμουλο του ασθενέστερου με την γκρίνια του δυνατού. Και όλα αυτά γεμίζουν ώρες και λεπτά. Πρέπει να γεμίσει με κάτι κάθε ώρα και κάθε λεπτό με οτιδήποτε. Διότι όσα μας δίνει αυτός ο κόσμος τόσα και ζητά από εμάς. Όλες οι ώρες και τα λεπτά της ζωής μας φωνάζουν: «Γεμίστε μας με οτιδήποτε, εμείς φεύγουμε στην αιωνιότητα, η κοιλία μας χωνεύει τα πάντα!» Και στην βιασύνη παίρνουν από μάς ο,τι και να τους προσφέρουμε:τη μορφή μας σε κάθε στιγμή,τις σκέψεις μας, το θυμό μας ή το γέλιο, τις ύβρεις ή την εξομολόγηση στον Θεό, την κλοπή ή την δολοφονία. Η γη γνωρίζει και αναγνωρίζει τον κυρίαρχο της, εάν τον γνωρίζαμε και τον αναγνωρίζαμε, εμείς οι άνθρωποι, θα είχαμε από αυτό δύο οφέλη: Την ειρήνη και την καλή θέληση. Δεν υπάρχει τίποτα πιο επιβλητικό στην γη από τον άνθρωπο που με ψυχική ειρήνη βαδίζει,τολμηρά μπροστά εν μέσω βασάνων και φτώχειας, ψεύτικων φίλων και δηλητηριώδων εχθρών και εν μέσω σκότους από την αμάθεια και την πλάνη. Τέτοιος άνθρωπος είναι πλήρης ικανοποίησης από την ζωή και πλήρης αγάπης προς τον θάνατο διότι ξέρει ότι επάνω από τι ένα και το άλλο κυριαρχεί ο Θεός, ο Πατέρας του. **Ας προσευχηθούμε, αδέρφια και τώρα και πάντα μόνο για ένα και μοναδικό, να είναι σε κάθε στιγμή της ζωής μας ξεκάθαρη η πεποίθηση ότι η γη και ότι είναι επάνω της ανήκουν στον Θεό. Εάν μας δοθεί αυτό, θα μας δοθούν όλα τα άλλα. Τούτη θα μας είναι η ασπίδα απ' όλα τα κακά και το καλό πάνω από όλα τα καλά. Αμήν.**

*Αρχιμανδρίτης Ιγνάτιος Θ. Χατζηνικολάου
Θεολόγος-τ. Λυκειάρχης*

ΤΟ ΚΛΕΙΔΙ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ

«Για να φτάσει κανείς στην αγιότητα, η οδός είναι: πρώτον ταπείνωση, δεύτερον ταπείνωση και τρίτον ταπείνωση». Με αυτά τα λόγια αναφέρεται ο Ιερός Αυγουστίνος στην μεγάλη και ύψιστη των αρετών, την ταπείνωση. **Αυτή είναι και το κλειδί του Ουρανού.** Η Ουράνια Βασιλεία δεν είναι για τους υπερήφανους. **«Ο Θεός υπερηφάνους αντιτάσσεται, ταπεινοί**

δε δίδωσι χάριν.» (Καθ. Επιστ. Ιακ. δ' .6) Η υπερηφάνεια, γέννημα του εγωισμού, είναι πάθος ψυχικό και βδελυκτό από τον Θεό. Η εμφάνισή της διαλύει επικοινωνιακές σχέσεις με τον Θεό και τον άνθρωπο, απωθεί την Θεϊκή Χάρη και αποκρούει την ανθρώπινη προσέγγιση. Αντίθετα, η ταπείνωση ενισχύει τις σχέσεις με τον Θεό και τους ανθρώπους και ελκύει το Θείο έλεος. Υπόδειγμα ταπεινώσεως και απλότητας βάζει ο Κύριος ένα μικρό παιδί. **«Όποιος δεν μοιάσει με το μικρό παιδί, δεν θα εισέλθει στην βασιλεία των ουρανών» (Ματθ. ιε' 3).** Σ' όλη την πορεία Του ως άνθρωπος στη γη τίποτε άλλο δεν μας διδάσκει τόσο έντονα και θέλει να μάθουμε από Αυτόν, παράλληλα με την Αγάπη, όσο την ταπείνωση. **«Μάθετε από εμένα ότι πρᾶος είμαι και ταπεινός κατά την καρδιά» (Ματθ. ια' 28-29).**

Ολόκληρη η ζωή του υπήρξε πρότυπο ταπείνωσης. Ακραία ταπείνωση η γέννησή Του. Ακραία ταπείνωση και ο θάνατός Του, ως ο ευτελέστερος των κακούργων. Έπρεπε να γεννηθεί. Όμως μπορούσε να γεννηθεί αλλού, σε κάποιο σπίτι, έστω φτωχικό, και όχι σε ένα στάβλο για ζώα. Δεν μπορούσε να πεθάνει με τρόπο λιγότερο εξευτελιστικό; Φυσικά και μπορούσε. Πέθανε όμως με τον μαρτυρικό και πιο εξευτελιστικό τρόπο. Διάλεγε στη ζωή Του ότι φτωχότερο και ευτελέστερο. Και όταν ρωτήθηκε «ακολουθήσω σοι όπου εάν απέρχη, Κύριε.» απάντησε: **«Αι αλώπεκες φωλεούς έχουν και τα πετεινά του ουρανού κατασκηνώσεις, ο δε υιός του ανθρώπου ουκ έχει που την κεφαλήν κλίνη».** (Λουκ. 9,58). Προβάλλει συνεχώς την ταπείνωση και μιλάει συνεχώς γι' αυτή είτε με το λόγο είτε με το παράδειγμα. Στην δε Αγία Γραφή συναντούμε συνεχώς χωρία που μας κατευθύνουν προς την μεγάλη αυτή αρετή.

*...ος εάν θέλη εν υμίν μέγας γενέσθαι, έσται υμών διάκονος, και ος αν θέλη εν υμίν είναι πρώτος, έσται υμών δούλος (Ματθ. κ' 26-27)

*Τότε ο Ιησούς είπεν τοις μαθηταίς αυτού· Ει τις θέλει οπίσω μου ελθείν, απαρνησάσθω εαυτόν και αράτω τον σταυρόν αυτού και ακολουθείτω μοι (Ματθ. ις' 24).

*Παρακαλώ ουν υμάς εγώ ο δέσμιος εν Κυρίω αξίως περιπατήσαι της κλήσεως

ης εκλήθητε, μετά πάσης ταπεινοφροσύνης και πραότητος, μετά μακροθυμίας, ανεχόμενοι αλλήλων εν αγάπη, (Εφ. 4,1).

*Ούτως ημάς λογιζέσθω άνθρωπος, ως υπηρέτας Χριστού και οικονόμους μυστηρίων Θεού. (Α Κορ. δ' 1) Μέσα στην Αγία Γραφή βρίσκουμε και τον τρόπο άσκησης αυτής της αρετής. Αν κάποιος ξεσπάει με θυμό εναντίον σου, ζήτησε συγνώμη, γιατί τον έκανες να θυμώσει (Α' Κορ. δ' 12) Και συνεχίζει ο Παύλος: **«...λοιδορούμενοι ευλογούμεν, διωκόμενοι ανεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακαλούμεν»** (Όταν μας εμπαιζουν και μας υβρίζουν ημείς τους ευλογούμε και ευχόμεθα αγαθά γι' αυτούς. Όταν μας καταδιώκουν, δείχνουμε μακροθυμία και υπομονή απέναντί των) **«ως περικαθάρματα του κόσμου εγενήθημεν».** Δύσκολη αρετή η ταπείνωση. Και όσο ο άνθρωπος θεωρεί για τον εαυτό του ότι κάτι κάνει, ότι είναι κάποιος τόσο η αρετή απομακρύνεται. Επαληθεύεται ο λόγος του Κυρίου: «Αληθώς σας λέγω ότι οι τελώναι και αι πόρνοι υπάγουσι πρότερον υμών εις την βασιλείαν του Θεού». Είναι δυνατόν αυτό; Ναι, είναι, γιατί αυτοί δεν έχουν ψευδαισθήσεις για την αρετή τους. Δεν το βρίσκουν δύσκολο να ταπεινωθούν. Όταν βρίσκεσαι στο τελευταίο σκαλί δεν έχεις άλλο να πέσεις. Γι' αυτό ο Μέγας Αντώνιος είδε την ταπείνωση ως το όπλο που μπορεί ο χριστιανός να αμυνθεί στις παγίδες του διαβόλου. «Είδα όλες τις παγίδες του διαβόλου απλωμένες πάνω στη γη και στενάζοντας είπα: «Ποιος άραγε μπορεί να τις περάσει από αυτές;» Και άκουσα μια φωνή να μου λέει: «Η ταπεινοφροσύνη».

Ο Γέροντας Ιωήλ τονίζει: «Χωρίς ταπείνωση ο άνθρωπος δεν βλέπει Θεού πρόσωπο. Ταπείνωση για το σώμα είναι η νηστεία, η αγρυπνία, η σκληραγωγία, και γενικά η άσκηση. Ταπείνωση για την ψυχή είναι η αφάνεια. Άσκηση λοιπόν και αφάνεια. Ιδού τα μέσα που κρατούν σε ταπείνωση και το σώμα και την ψυχή. Και ο μοναχός αυτό ακριβώς κάνει. Ταπεινώνει δια της ασκήσεως το σώμα και δια της αφάνειας την ψυχή.

Ας διδαχθούμε τέλος από τον άγιο Πορφύριο: «Να είμαστε σε όλα ταπεινοί, στη σκέψη, στα λόγια, στη συμπεριφορά. Ποτέ να μην παρουσιαστούμε στον Θεό και να πούμε "Έχω αρετές." Ο Θεός δεν θέλει την αρετή μας. Πάντα να παρουσιάζεσαι στον Θεό ως αμαρτωλός χωρίς, όμως, απελπισία, αλλά "θαρρόν εις τον έλεος της ευσπλαχνίας Του".

Και στην παρακαταθήκη που μας άφησε, μίλησε έτσι για τον εαυτό του: Παρακαλώ όσοι με έχετε γνωρίσει, να κάνετε προσευχή για μένα, διότι και εγώ, πολύ ταπεινά, έκανα προσευχή για 'σας, αλλά όμως τώρα που θα πάω για τον ουρανό έχω το συναίσθημα ότι ο Θεός θα μου πει: τι θέλεις εσύ εδώ; Εγώ ένα έχω να πω: Δεν είμαι άξιος, Κύριε, για ότι θέλει η αγάπη σου ας κάμει για μένα. Από εκεί και πέρα δεν ξέρω τι θα γίνω. Επιθυμώ όμως να ενεργήσει η αγάπη του Θεού. Γέροντας Πορφύριος

*Κωνσταντίνος Δημητρακόπουλος
Δάσκαλος*

Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΟΜΑΡΤΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ο ΝΕΑΠΟΛΙΤΗΣ

Ο Άγιος νεομάρτυς Γεώργιος έζησε κατά τον δέκατο όγδοο αιώνα στην Μικρά Ασία. Ήταν ιερέας και υπηρετούσε στον ιερό ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου στην Νεάπολη, που στην τουρκική γλώσσα λέγεται «Νεβ Σεχέρ». Κατά τα χρόνια εκείνα η ζωή των χριστιανών και μάλιστα των ιερέων ήταν πολύ δύσκολη. Οι Τούρκοι είχαν εξαγριωθεί λόγω της επανάστασης του Ορλώφ και εδίωκαν με μανία τους χριστιανούς. Ο ιερέας Γεώργιος προσπαθούσε να στηρίξει και να εμψυχώσει τους χριστιανούς της ενορίας του. Κοντά του οι άνθρωποι έβρισκαν παρηγοριά και ανακούφιση και το άγιο πετραχίλι του ανέπαυε και γαλήνευε τις ταραγμένες

ψυχές τους τα δίσεκτα εκείνα χρόνια. Η αγιασμένη ψυχή του στολισμένη με τις χριστιανικές αρετές, την αγάπη, την πραότητα, την ταπείνωση, την ανεξικακία, δεν είχε άλλο πόθο παρά να υπηρετεί την εκκλησία του Χριστού. Κάθε ημέρα στεκόταν όρθιος, ανάμεσα στις ψυχές που του εμπιστεύτηκε ο Θεός, σαν αναμμένη λαμπάδα καιομένη και αναλίσκομένη, μήπως και κάποιος χριστιανός από φόβο και ανάγκη λοξοδρομήσει και χαθεί ακολουθώντας τους απίστευτους. Ως άγγελος εξ ουρανού, τελούσε ανελλιπώς τα λειτουργικά του καθήκοντα με μεγάλη ευλάβεια και γινόταν άσιος αγωγός της θείας χάριτος, με την οποία πότιζε και αγίαζε την καλή καγαθή γη του ποιμνίου του. Σε κάποια μεγάλη εορτή του έτους 1797, οι κάτοικοι ενός χωριού, της Μαλακοπής, που απείχε έξι ώρες από την Νεάπολη, κάλεσαν τον ιερέα Γεώργιο να μεταβεί και να ιεουργήσει στο ναό τους γιατί ο ιερέας τους ήταν άρρωστος, ή κατά άλλους φοβόταν τους Τούρκους και κρυβόταν. Εκείνος, παρά την μεγάλη του ηλικία, δέχτηκε πρόθυμα να πάει να τους αγιάσει. Μετά την συνηθισμένη του προετοιμασία ανέβηκε στο γαϊδουράκι του και πορευόταν προς την Μαλακοπή συνεχώς προσευχόμενος. Αλλά ενώ πλησίαζε στο χωριό, κοντά στη θέση «Κόμπια Ντερέ», εμφανίστηκαν μπροστά του κάποιοι Τούρκοι βοσκοί, οι οποίοι εξαγριωμένοι τον κατέβασαν από το ζώο και άρχισαν να τον χτυπούν και να τον βασανίζουν ανελέητα. Τέλος αφού τον γύμνωσαν και τον λήστεψαν, τον αποκεφάλισαν και πέταξαν το καθημαγμένο σώμα του στην χαράδρα. Μάταια οι κάτοικοι της Μαλακοπής περίμεναν τον ιερέα. Όταν πληροφορήθηκαν ότι έφυγε από την Νεάπολη αλλά δεν έφτασε στην Μαλακοπή, βγήκαν όλοι από το χωριό και άρχισαν να ψάχνουν. Δεν άργησαν να βρουν το βασανισμένο και ακέφαλο σώμα του στη χαράδρα. Θρηνώντας απαρηγόρητα, για τον φόβο των Τούρκων, τον έθαψαν γρήγορα στη θέση που τον βρήκαν. Πάνω στον τάφο τοποθέτησαν

πέτρα στην οποία χάραξαν την επιγραφή «ιερέυς Γεώργιος». Πέρασαν από τότε πολλά χρόνια. Ο συνεφημέριος του ιερέως Γεωργίου εκοιμήθη και στον ιερό ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου στην Νεάπολη τοποθετήθηκε ιερέας ο γιος του Νεόφυτος. Ο άγρια δολοφονημένος από τους Τούρκους ιερέας Γεώργιος λησμονήθηκε από τους συντοπίτες του. Οι νεότεροι Έλληνες δεν γνώριζαν τίποτα για αυτόν. Ο Θεός όμως με θαυμαστό τρόπο έκανε γνωστό στους χριστιανούς τον άγιο ιερέα του. Μια νύχτα ο άγιος ιερομάρτυς εμφανίστηκε σε όραμα σε μια γυναίκα χήρα, η οποία ήταν πολύ πιστή και ευλαβής χριστιανή και της διηγήθηκε το μαρτύριο του. Μετά της υπέδειξε τον τόπο που ήταν θαμμένο το άγιο σκίνωμα του και την διέταξε να πάει στην δημογεροντία και να τους προτρέψει να πάνε στην θέση «Κόμπια Ντερέ» να τον βρουν. Η γυναίκα δεν έδωσε σημασία στο όραμα και δεν το είπε σε κανένα. Μετά από μερικές ημέρες ξαναεμφανίστηκε ο άγιος αυστηρός και την διέταξε να κάνει αυτό που της είπε. Έντρομη εκείνη πήγε στους δημογέροντες και στον ιερέα Νεόφυτο, οι οποίοι μαζί με τους χριστιανούς του χωριού πήγαν στο μέρος που τους υπέδειξε ο άγιος και άρχισαν να σκάβουν. Δεν άργησαν να βρουν τον πρόχειρο τάφο και το χαριτόβρυτο σκίνωμα του αγίου άφθαρτο και ευωδιάζον. Γεμάτοι χαρά το ασπάστηκαν, το τοποθέτησαν σε ξύλινη λάρνακα και το μετέφεραν στο σπίτι του ιερέως Νεοφύτου, ενώπιον του οποίου έκαιγε ακοίμητο καντήλι. Πλήθος χριστιανών περνούσαν καθημερινά από το άγιο σκίνωμα, το ασπάζονταν, έκαναν προσευχές και δεήσεις και ζητούσαν την θεραπεία τους και την λύση των προβλημάτων τους. Και ο άγιος, όπως φρόντιζε το ποίμνιο του εν ζωή, έτσι και τώρα από τους ουρανούς που βρισκόταν, με την αγιαστική Χάρη που ανέβλυζε πλούσια από το άφθαρτο σκίνωμα του αγίαζε, θεράπευε και παρηγορούσε εκείνους που με πίστη τον επικαλούνταν.

Κατά το έτος 1924, όταν έγινε η ανταλλαγή των πληθυσμών, οι Έλληνες της Νεάπολης ετοιμάζονταν να αναχωρήσουν για την Ελλάδα. Ο τότε ιερέας του Ναού της Κοιμήσεως της Θεοτόκου θεώρησε σαν πρώτο καθήκον του την μεταφορά του ιερού σκηνώματος του αγίου στην Ελλάδα. Κατά την μεταφορά με το πλοίο συνέβησαν πολλά θαύματα. Κάθε νύχτα οι ναύτες έβλεπαν τον άγιο να κυκλοφορεί στο πλοίο ολοζώντανος και να τους θυμιάζει με θυμιάμα αρρήτου ευωδίας. Μια νύχτα που έγινε μεγάλη θαλασσοταραχή τους έσωσε από βέβαιο πνιγμό.

Σήμερα το ιερό σκίνωμα του αγίου νεομάρτυρος Γεωργίου του Νεαπολίτου βρίσκεται στον Περισσό, στον Ιερό Ναό του Αγίου Ευσταθίου της ιεράς Μητροπόλεως Νέας Ιωνίας. Πλήθος κόσμου το επισκέπτεται καθημερινά και το προσκυνά. Πολλά θαύματα εξακολουθούν και γίνονται σε όσους με πίστη τον επικαλούνται. Η μνήμη του τιμάται στις 3 Νοεμβρίου.

*Μαρία Παπαχρήστου
Παδοδότης-Ενταπικολόγος*

ΠΕΡΙ ΥΓΕΙΑΣ & ΕΥΕΞΙΑΣ

ΦΡΟΥΤΑ & ΛΑΧΑΝΙΚΑ

Φθάσαμε στο τέλος του φθινοπώρου. Αυτή η εποχή δεν είναι και η πιο πλούσια σε **φρούτα και λαχανικά**. Όμως κάποια από αυτά είναι τα καλύτερα για την αποτοξίνωση του οργανισμού μας, και την τόνωση του ανοσοποιητικού μας συστήματος, ώστε να αντέξουμε τις επερχόμενες ιώσεις του χειμώνα. Τα καλύτερα φρούτα και λαχανικά του φθινοπώρου είναι: **Το σταφύλι**, ο βασιλιάς των φρούτων του φθινοπώρου, (τώρα είναι στο τέλος του). Έχει αντιοξειδωτική και αντικαρκινική δράση. **Τα μήλα** πλούσια σε βιταμίνες και μεταλλικά στοιχεία, περιέχουν ασβέστιο, φώσφορο, σίδηρο, κάλιο, βιταμίνη C, βιταμίνη A, φολικό οξύ, βιοτίνη και μπλικό οξύ. Στην Ελληνική μυθολογία, τα μήλα έχουν την γεύση του μελιού και θεραπεύουν όλες τις ασθένειες. Βοηθά στην πέψη και την καύση του λίπους και επιβραδύνει την γήρανση της επιδερμίδας. **Τα αχλάδια** βοηθούν στην μείωση της κακής χοληστερίνης, Είναι καλή πηγή μετάλλων, και συμβάλλουν στην αποβολή του ουρικού οξέως, γι αυτό ωφελούν τις αρθρώσεις. **Τα ρόδια** προλαμβάνουν τον καρκίνο του στήθους και του εντέρου, και φαίνεται να έχουν και καρδιο-προστατευτική δράση. **Τα ακτινίδια** προστατεύουν την καρδιά και συμβάλλουν στην καταπολέμηση του άσθματος. **Η κίτρινη κολοκύθα** βοηθά στην καταπολέμηση ελευθέρων ριζών, ενισχύει εντυπωσιακά το ανοσοποιητικό μας σύστημα, παρέχει άμεση ανακούφιση στις φλεγμονές, προλαμβάνει δε την εμφάνιση ρυτίδων, αποτρέπει την κατάθλιψη, και τον σχηματισμό καταρράκτη, και την εκφύλιση των ιστών των ματιών. Ακολουθούν οι γλυκοπατάτες, το σπανάκι, τα πράσα, το αβοκάντο, τα λαχανάκια Βρυξελλών, τα λάχανα, τα παντζάρια, τα αντίδια, το μπρόκολο και το κουνουπίδι. **Το μπρόκολο** έχει ισχυρή αντικαρκινική δράση. **Τα λαχανάκια Βρυξελλών** περιέχουν ασβέστιο, ω 3 λιπαρά, σίδηρο, φώσφορο, βιταμίνες A και C, καταπολεμούν διάφορες μορφές καρκίνου. **Τα πράσα**, έχει αποδειχτεί ότι βοηθούν στην μείωση της κακής χοληστερόλης, και την αύξηση της καλής. **Το σπανάκι** έχει πλούσια αντιοξειδωτική δράση, βοηθά στην θεραπεία της εκφύλισης της ωχράς κηλίδας, και του καταρράκτη. **Οι γλυκοπατάτες**, που είναι πεντανόστιμες αυτή την εποχή, αποτελούν ενδιαφέρουσα επιλογή (ανώτερη διατροφικά από την πατάτα), που καλό θα ήταν να εντάξουμε στην διατροφή μας. Προσοχή όμως στην υπερβολική κατανάλωση, διότι έχει την εξής παρενέργεια. Το δέρμα και τα νύχια αποκτούν πορτοκαλί χρώμα. Σημ: Να αποφεύγεται από εγκύους διότι έχει σχετιστεί με τερατογενέσεις (λόγω της αποθήκευσης μεγάλης ποσότητας της Βιταμίνης Α).

Κατά τα άλλα σχετίζονται με την πρόληψη του καρκίνου, την αντιγήρανση, την παραγωγή κολλαγόνου και την διατήρηση καλής όρασης. **Τα παντζάρια**, αποτρέπουν τη εμφάνιση καρδιακών προβλημάτων, και προβλημάτων στο συκώτι. **Το αβοκάντο**, αναστέλλει την ανάπτυξη του καρκίνου του προστάτη. Όλα τα φρούτα και τα λαχανικά για να μας παρέχουν το μέγιστο της αξίας τους, θα πρέπει να καταναλώνονται **φρέσκα**, να μην διατηρούνται για πολλές μέρες εντός ή εκτός ψυγείου. **Να πλένονται καλά**, (όχι να σαπουνίζονται, να καταναλώνονται με την φλούδα τα φρούτα, τα δε λαχανικά να βράζονται στον ατμό. Τα λαχανικά όταν μπαίνουν στο ψυγείο καλό είναι να τυλίγονται με χαρτί κουζίνας. Είναι επίσης σημαντικό, να προτιμάμε και τα βιολογικά προϊόντα.

Πόλυ Βαρτζιώτη - Γαλενιανού

Διαποδόγος

Φερρών 22, Πλ.Βικτωρίας, Αθήνα 10434

210-822.67.55, 6944.500.662

e-mail: polyvartz@gmail.com

Μιχάλης Γ. Γαλενιανός

Ασφάλειο Ζωής, Υγείας, Σύνταξης, Αποκλήτων,

Πυρός, Μεταφορών, Α/Κ, κλπ

Τηλ. 6944 83 83 48, 210 - 699 51 58

e-mail: m.g.galenianos@gmail.com

ΙΕΡΑ ΑΓΡΟΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΔΡΩΝΗ
ΙΕΡΟΣ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΟΣ ΝΑΟΣ
ΑΓΙΩΝ ΙΣΙΔΩΡΩΝ ΛΥΚΑΡΙΤΤΟΥ
Τ.Θ. 4097, 152 00 Αθήνα, Τηλ: 210 303282 - Fax: 210 303285, e-mail: info@pna.gr

ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ
ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ

Δώσε Αίμα. Πρόσφερε Ζωή

ΚΥΡΙΑΚΗ 19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2017
ΩΡΑ 09:30 - 13:30
ΣΤΟ ΑΡΧΟΝΤΑΡΙΚΙ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ
απο την Αιμοδοσία του Νοσοκομείου "Ο ΑΓΙΟΣ ΣΑΒΒΑΣ"

Ένας συνάνθρωπος μας σε χρειάζεται,
μη του στερήσεις τη ΖΩΗ!!

Σας ευχαριστούμε πολύ
Η Επιτροπή Αιμοδοσίας

ΤΑ ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΟΣ ΜΑΣ

❖ “Μύρο και Αίμα...”

Ο Άγιος Δημήτριος, ένας Άγιος που έχει τη χάρη του μαρτυρίου και τη δόξα της αγνότητας δεν μπορεί παρά να μας συγκλονίζει. Αν το μύρο συμβολίζει την παρθενία του, το αίμα δηλώνει το μαρτύριο του. “Με τη νιότη του αγγίζει τα

νιάτα. Με τη ζωή του χαράζει δρόμους ζωής. **Με την πίστη του εμπνέει τους πιστούς. Με το μαρτύριό του ανοίγει σ’ όλους έναν καινούργιο ορίζοντα, όπου το φως της αιωνιότητας αποκαλύπτει την πραγματική διάσταση της καθημερινότητας.”**

❖ Την Κυριακή 1 Οκτωβρίου εορτή της Παναγίας της Γοργοεπηκόου ή **Παναγίας της Γιάτρισσας του Λυκαβηττού**. Την παραμονή το **Σάββατο 30 Σεπτεμβρίου εψάλη ο Πανηγυρικός Εσπερινός στο Εικονοστάσιο του Χριστού που βρίσκεται στον προαύλιο χώρο του ιερού ναού**. Το αριστερό κλήτος του εικονοστασίου είναι αφιερωμένο στην χάρη της Παναγίας της Γιάτρισσας. Το πρωί **Κυριακή 1 Οκτωβρίου** τελέσθηκε η υπαίθρια Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία στο τέλος της οποίας ευλογήθηκε γέυμα το οποίο παρατέθηκε στους προσκυνητές ενώ το απόγευμα της ίδιας ημέρας εψάλη ο μεθέορτος εσπερινός και η Παράκληση της Παναγίας. Η βραδιά έκλεισε με την τέλεση της Ιεράς αγρυπνίας επι τη μνήμη του **Αγίου Κυπριανού και της Αγίας Ιουστίνης**. Όλες τις ιερές ακολουθίες παρακολούθησαν και προσευχήθηκαν σε αυτές, πλήθος πιστών που κατέκλυσαν τον ναό μας για να τιμήσουν την Υπεραγία Θεοτόκο. Κατά την διάρκεια της αγρυπνίας οι πιστοί είχαν την ευλογία να προσκυνήσουν τεμάχιο **Ιερού λειψάνου του Αγίου Κυπριανού**. Ο Άγιος Κυπριανός ήταν πλούσιος, ευγενής, φιλόσοφος από την Καρχηδόνα της Λιβύης. Έζησε στα χρόνια του Δεκίου (249 - 251 μ.Χ.) και εξασκούσε τη μαγική τέχνη στην Αντιόχεια. Κάποτε ένας ειδωλολάτρης ονόματι Αγλαΐδας ερωτεύτηκε μια Χριστιανή παρθένο που ονομαζόταν Ιούστα. Η κοπέλα δεν ανταποκρινόταν στον έρωτά του κι εκείνος κατέφυγε στο διάσημο μάγο Κυπριανό. Όλα όμως τα μαγικά τεχνάσματα του Κυπριανού αποδείχθηκαν ανώφελα μπροστά στην σταθερή άρνηση της Χριστιανής κόρης. Παραδεχόμενος την χρεωκοπία της τέχνης του, έκαψε τα μαγικά του βιβλία ενώπιον του Επισκόπου Ανθίμου, ζητώντας να βαπτισθεί και να γίνει ιερέυς. Πράγματι, ανήλθε όλες τις ιερατικές βαθμίδες και τέλος εξελέγη Επίσκοπος Καρχηδόνας. Μαζί του παρέλαβε και την Ιούστα, την οποία χειροτόνησε διακόνισσα μετο-

νομάζοντάς την Ιουστίνα. Έδειξε αποστολικό ζήλο και γι αυτό το διέβαλαν στον Δέκιο. Εξορίσθηκε στην Αντιόχεια, όπου και φυλακίσθηκε και αργότερα στη Νικομηδεία, όπου ο Κλαύδιος τον αποκεφάλισε μαζί με την Ιουστίνα. Τα λείψανά τους τα παρέλαβαν ευλαβείς Χριστιανοί και τα μετέφεραν στην Ρώμη, όπου και τα έθαψαν στον επισημότερο λόφο της πόλεως.

❖ Την Παρασκευή 6 Οκτωβρίου το απόγευμα, προς τιμήν του **Αποστόλου και Αγίου Ιούδα του Θαδδαίου** τελέσθηκε ο **εσπερινός, η παράκληση** και στη συνέχεια η νυχτερινή Θεία Λειτουργία στο ομώνυμο **εικονοστάσιο** του, που βρίσκεται στον προαύλιο χώρο του ιερού ναού μας, **με την παρουσία πολλών πιστών** οι οποίοι με θέρμη επιζητούσαν να γίνει μια Θεία Λειτουργία για να διαβαστεί η ευχή του. Το μνηολόγιο της εκκλησίας μας κατά την **7η Οκτωβρίου** τιμά την μνήμη των Αγίων Μεγαλομαρτύρων **Σεργίου και Βάκχου** και του **Αγίου Ιωάννου του Ερημίτου** του εν Χανίοις. Μετά το πέρας της ακολουθίας πραγματοποιήθηκε η ευλογία των πιτών με την ανάγνωση **της ευχής του Αγίου**. Άγιε απόστολε Ιούδα Θαδδαΐε ας εκπληρώνεις τα αιτήματα της καρδιάς των πιστών και ευλαβών προσκυνητών των Αγίων Ισιδώρων που προσέρχονται με ευλάβεια στο ευλογημένο και θαυματουργό εικονοστάσιο σου. Αμήν.

Ο **Όσιος Ιωάννης ο Ερημίτης** είναι από εκείνες τις προσωπικότητες της Ορθοδοξίας που συνέδεσαν την πορεία τους με ανεγέρσεις ναών και μοναστηριών, με θαύματα και έναν θάνατο μαζί με τους 98 θεοφόρους πατέρες που τον ακολουθούσαν- που καταγράφηκε ως ανεξήγητος για τα μέτρα του ανθρώπου. Ο Όσιος Ιωάννης, όπως αναφέρει το βιβλίο του με τίτλο **«Στα βήματα του Οσίου Ιωάννη του Ερημίτη και των συν αυτώ 98 θεοφόρων πατέρων»**, γεννήθηκε τον 16ο αιώνα στην Αίγυπτο, από την οποία αναχώρησε μαζί με άλλους 35 μοναχούς για να φτάσει στην Κύπρο. Στη μεγαλόνησο παρέμεινε για άγνωστο χρονικό διάστημα, «κηρύττοντας τον λόγο του Θεού και θαυματουργώντας, ώστε η φήμη του διαδόθηκε σε όλο το νησί». Από την Κύπρο μαζί με 39 Κύπριους μοναχούς έφυγε για τη Μικρά Ασία και εγκαταστάθηκε στην Αττάλεια. Στην περιοχή, σύμφωνα με την παράδοση, ίδρυσε μοναστήρι αφιερωμένο στον Άγιο Γεώργιο. Εκείνος

και η συνοδεία του, στην οποία προστέθηκαν άλλοι 24 μοναχοί (όλοι μαζί πλέον έφτασαν τους 99), εγκατέλειψαν την Αττάλεια και κατευθύνθηκαν στις νοτιοδυτικές ακτές της Κρήτης, αλλά λόγω θαλασσοταραχής αναγκάστηκαν να προσεγγίσουν για λίγο το νησί της Γαύδου. «Κατά την παράδοση -όπως αναφέρεται στο βιβλίο- αναχωρώντας από εκεί για την Κρήτη, λησμόνησαν τον Ιωάννη, ο οποίος **κατά θαυματουργό τρόπο διέσχισε τη θάλασσα** έως την Κρήτη πάνω στο ράσο του και συναντήθηκε με τους υπόλοιπους». Αποβιβάστηκαν στην ακτή Γιαλισκάρι «και όδευσαν ως το χωριό Αζωγυρές Σελίνου, όπου ασκήτευσαν στο σπήλαιο του Ζουρέ και σε άλλα απόμερα σπήλαια. Ο Ιωάννης όμως επιθυμούσε να ζήσει σε απόλυτη απομόνωση και, όταν τους αποχαίρετσε, προσευχήθηκαν και ευχήθηκαν, όταν έλθει η ώρα να κοιμηθεί κάποιος από αυτούς, με θεία πρόνοια να γίνει αυτό με όλους, όπως και έγινε όταν θανατώθηκε ο Ιωάννης από κυνηγό». Ο Ιωάννης, όπως αναφέρεται στο βιβλίο, «πεζοπορώντας για μήνες, ίσως και χρόνια, στα βουνά, σε κακοτράχαλα μονοπάτια και κάμπους, πέρασε από πολλά σημεία, όπου έμενε ζωντανή η παράδοση **της αγιότητας και των θαυμάτων** και κτίστηκαν εκκλησίες, τις περισσότερες φορές σε σπηλαιώδη σημεία. Άλλες καταστράφηκαν και αναστηλώθηκαν, άλλες χάθηκαν τελείως και άλλες πάλι ανεγέρθηκαν στην εποχή μας. Στην περιοχή του ακρωτηρίου Μελέας των Χανίων έφθασε ίσως καθοδηγούμενος από θεία δύναμη και πρόνοια ή γιατί είχε φτάσει ως αυτόν η φήμη της από πολύ παλαιότερα χρόνια ύπαρξης εκεί ασκητηρίων. Οπωσδήποτε έφτασε εκεί όχι κατά τύχη, γιατί δεν είναι τόπος που θα τον συναντούσε στη μακρά πορεία του, αλλά είναι άκρη, που για να φτάσεις ως εκεί, πρέπει να γνωρίζεις κάτι να σε οδηγήσει. Κατά την παράδοση, διάλεξε το σπήλαιο που φέρει ακόμη το όνομά του, κάτω από το **Γουβερνέτο**, στην περιοχή που σήμερα ονομάζεται Καθολικό ή, κατά άλλη -μη αποδεδειγμένη- εκδοχή, στο σπήλαιο με τη σημερινή ονομασία του Τζογάνη. Ένα ζημέρωμα, που είχε βγει για αναζήτηση τροφής ή νερού, μέσα στο σκοτάδι ακόμη, κάποιος κυνηγός, ενεδρεύων για θήραμα, δεν κατάλαβε ότι πρόκειται για ανθρώπινο ον και τον ετόξευσε. Αιμορραγώντας, ο Άγιος προσπάθησε και γύρισε στον τόπο του, για να κοιμηθεί εκεί προσευχόμενος. Ο κυνηγός, ακολουθώντας τα σημάδια από το αίμα, έφθασε ως αυτόν και, όταν αντιλήφθηκε τι έκανε σε έναν άγιο άνθρωπο, γονάτισε και ζήτησε συγχώρεση, που έλαβε από τον Ιωάννη **λίγο πριν παραδώσει την Άγια Ψυχή του στον Κύριο**».

❖ Την **Δευτέρα 16 Οκτωβρίου** τελέσθηκε η Θεία Λειτουργία επί τη μνήμη του **Αγίου Λογγίνου του Εκατοντάρχου**.

Ο Άγιος Λογγίνος ήταν Εκατοντάρχος υπό τις διαταγές του Ποντίου Πιλάτου, επί βασιλείας Τιβερίου Καίσαρος (14 - 37 μ.Χ.). Υπηρετούσε μαζί με τους στρατιώτες του κατά τα σωτήρια Πάθη του Κυρίου, παριστάμενος στην σταύ-

ρωση, την ταφή και τη σφράγιση του μνήματος. Όταν όμως αντελήφθη το σεισμό, είδε τις πέτρες να σκίζονται και να ανοίγονται τα μνήματα, πίστευσε ότι ο σταυρωθείς ήταν ο πραγματικός Υιός του Θεού. «**Αληθώς υιός Θεού ην ούτος**». Παραιτήθηκε από το αξίωμά του και μαζί με άλλους δύο στρατιώτες του αναχώρησε για την πατρίδα του, προκειμένου να κηρύξει την **Ανάσταση του Κυρίου**. Την λιποταξία του κατήγγειλε ο Πιλάτος στον Τιβέριο, ο οποίος έστειλε απόσπασμα στρατιωτών για να τον θανατώσουν. Όταν το βρήκαν και του κοινοποίησαν την απόφαση του αυτοκράτορα, τους φιλοξένησε στην οικία του, προετοίμασε τον τάφο γι αυτόν και τους δυο πιστούς του στρατιώτες και αποκεφαλίσθηκε την επομένη.

❖ Την **Τετάρτη 18 Οκτωβρίου** τελέσθηκε η Θεία Λειτουργία **επί τη εορτή του Αποστόλου και Ευαγγελιστού Λουκά, αλλά και του Αγίου ιερομάρτυρος Ισιδώρου του εν Βαλή Ηρακλείου Κρήτης και των τέκνων του Γεωργίου και Ειρήνης**. Οι πιστοί είχαν την ευλογία να προσκυνήσουν τεμάχιο ιερού λειψάνου του Αγίου Αποστόλου Λουκά και του Αγίου Ισιδώρου της Κρήτης.

❖ Την **Πέμπτη 19 Οκτωβρίου** τελέσθηκε η Θεία Λειτουργία αφού πριν από τρία χρόνια το **2014** έγινε ο καθαγιασμός των δυο νέων εικονοστασίων δεξιά και αριστερά του παλαιότερου, **της Μεταμορφώσεως του Χριστού**, στα οποία αφιερώθηκαν το μεν **αριστερό στην Κυρία Θεοτόκο Παναγία Ιάτρισσα του Λυκαβηττού, στον Άγιο εθνομάρτυρα και Ισαπόστολο Κοσμά τον Αιτωλό και στον Άγιο Πορφύριο τον Κausοκαλυβίτη ενώ το δεξιό, στον Άγιο Ιωάννη τον Πρόδρομο, στους Ταξίαρχες Μιχαήλ & Γαβριήλ και στους νεοφανεείς Αγίους Ραφαήλ, Νικόλαο και Ειρήνη**. Άγιοι πρεσβεύσατε υπέρ ημών.

❖ Την Παρασκευή 20 Οκτωβρίου τιμήθηκε η μνήμη του **Οσίου πατρός ημών Γερασίμου του νέου Ασκητού**. Ο επονομαζόμενος και νέος ασκητής, για να αντιδιαστέλλεται με άλλους αγιάσαντες Γεράσιμους, είναι ο **προστάτης της νήσου Κεφαλληνίας**, στην οποία τιμάται

ιδιαιτέρως. Γεννήθηκε το 1509 στα Τρίκαλα Κορινθίας από πλούσιους γονείς, τον Δημήτριο και την Καλή. Ο πατέρας του καταγόταν από την ονομαστή βυζαντινή οικογένεια των Νοταράδων. Σε νεαρή ηλικία εγκατέλειψε την πατρική οικία. Περιηγήθηκε τη Ζάκυνθο και, αφού επισκέφθηκε την **Κωνσταντινούπολη**, το **Άγιο Όρος**, μονές της Ανατολής, τα **Ιεροσόλυμα**, όπου χειροτονήθηκε διάκονος και πρεσβύτερος, τη **Μονή της Αγίας Αικατερίνης στο Σινά**, την **Αίγυπτο** και την **Κρήτη**, κατέληξε πάλι στη Ζάκυνθο και εγκαταστάθηκε

στη Σπλαιία. Αργότερα, έχτισε γυναικείο μοναστήρι με την ονομασία Νέα Ιερουσαλήμ στη θέση Ομαλά της Κεφαλληνίας, όπου μόνασε. Ο Άγιος Γεράσιμος **«εκοιμήθη εν ειρήνῃ»** στις 15 Αυγούστου 1579. Η μνήμη του δεν εορτάζεται από την εκκλησία την ημέρα τού θανάτου του, λόγω της εορτής της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, αλλά στις 20 Οκτωβρίου, ημέρα της ανακομιδής των λειψάνων του, οπότε εορτάζουν και οι φέροντες το όνομά του. Επίσης, στις 16 Αυγούστου γίνεται στα Ομαλά Κεφαλληνίας η περιφορά τού άφθαρτου λειψάνου του στη μονή που πήρε και το όνομά του. Ο Άγιος και προστάτης της Κεφαλονιάς, διάλεγε πάντοτε κάποιο σπήλαιο για να ασκείται... Τι μπορεί να ήταν πραγματικά όμως οι υπόγειοι χώροι κάτω από την παλιά εκκλησία της μονής του, και πώς μπορεί να σχετίζεται ο Άγιος Γεράσιμος με την ...υπόγεια Αθήνα; Κατά την παράδοση ο Άγιος πέρασε από τον ιερό μας ναό κατά την περιοδεία του στην Αθήνα. Εμπνεόμενος από την χάρη που εκπέμπει το Ιερό σπήλαιο των Αγίων Ισιδώρων, ως σύγχρονος των μεγάλων πατέρων και ιεραρχών που πέρασαν στο διάβα της ιστορίας άφησε και αυτός την δική του σφραγίδα στο ουράνιο βιβλίο εκείνων που σμάδεψαν την ιστορία του ιερού βράχου. Μας αποδεικνύει άλλωστε έμπρακτα ο ίδιος ο Άγιος ότι μέχρι σήμερα η παρουσία του είναι πολύ έντονη, αφενός το μεν αριστερό κλίτος του ναού είναι αφιερωμένο σ'εκεῖνον αφετέρου δε πολλά κειμήλια μεταξύ των οποίων και η θαυματουργή ολόσωμη εικόνα του σώζεται εκεί.

❖ **Την παραμονή της εορτής Πέμπτη 19 Οκτωβρίου** τελέσθηκε στις 6:30 μ.μ ο Πανηγυρικός Εσπερινός και στην συνέχεια η **Ιερά Αγρυπνία**. Το πρωί της **Παρασκευής 20 Οκτωβρίου** τελέσθηκε η Πανηγυρική Θεία Λειτουργία. Μετά το πέρας της οποίας μοιράστηκαν σε όλους τους προσκυνητές που κατέκλυσαν τον ιερό μας ναό διάφορα κεράσματα και γεύμα το οποίο προηγουμένως ευλογήθηκε. **Το απόγευμα** της ίδιας ημέρας στις 6.30 μ.μ. τελέσθηκε ο μεθέορτος εσπερινός και η παράκληση του Αγίου. Αξιοσημείωτη ήταν η παρουσία πλήθους προσκυνητών που παρακολούθησαν και

προσευχήθηκαν στις Ιερές Ακολουθίες του Αγίου, δείχνοντας την αγάπη και την ευλάβεια τους προς τον Άγιο Γεράσιμο.

Για όλους εμάς, η ημέρα αυτή της εορτής του Αγίου Γερασίμου εκτός από τον φόρο τιμής προς τον Άγιο, αποτελεί ημέρα εόρτιο, ημέρα χαρμοσύνης ανάμνησης. Πρώτον γιατί την ημέρα αυτή πριν από 21 χρόνια ο μακαριστός Μητροπολίτης Κισσάμου & Σελίνου και σεβάσμιος γέροντας κ. Ειρηνάιος Γαλανάκης χειροτόνησε εις διάκονο τον εφημέριό μας πατέρα Δημήτριο

στον Ιερό ναό Εισοδίων της Θεοτόκου Άνω Γλυφάδας [Τερψιθέα] και τον εισήγαγε ολοκληρωτικά στους κόλπους της Αγίας μας Εκκλησίας & δεύτερον γιατί την ίδια ημέρα πριν από 10 χρόνια τοποθετήθηκε στον **Βράχο εντός του ναού** με μία σεμνή τελετή παρουσία πολλών πιστών, **η εικόνα της Υπεραγίας Θεοτόκου [Παναγία του Βράχου - Ισιδωρίτισσα]**. Από τότε μέχρι σήμερα τιμάται με μεγάλη ευλάβεια, κατανύξη και πίστη η ιερά αυτή εικόνα και είναι πάρα πολλοί οι πιστοί και ιδιαιτέρως οι νέοι που εναποθέτουν στη χάρη Της τα προβλήματα τους, τις αγωνίες τους και κάθε τους καρδιακό αίτημα. Ευχόμαστε **η Σκέπη της Υπεραγίας Θεοτόκου του βράχου των Αγίων Ισιδώρων**, δια πρεσβειών των Αγίων και Θαυματοργών Ισιδώρων & του Οσίου πατρός ημών Γερασίμου, να επισκιάζουν όλους τους προσκυνητές και τους διακονούντας στον ιερό ναό.

Στον εφημέριο και πατέρα μας, πατέρα Δημήτριο, του ευχόμαστε μέσα από την καρδιά μας, να συνεχίζει να διακονεί στον αμπελώνα του Κυρίου και μέσω του φρικτού θυσιαστηρίου που με φοβερή αυταπάρνηση υπηρετεί, να οδηγηθεί στο ψηλότερο βάθρο πνευματικότητας, τόσο στην γή αλλά πολύ περισσότερο στον ουρανό.

❖ **Με ιδιαίτερη λαμπρότητα εορτάστηκε και φέτος η μνήμη του Αγίου ενδόξου Μεγαλομάρτυρος και Μυροβλήτου Δημητρίου στα Χανιά της Κρήτης.** Εκεί ο εφημέριός μας πατέρας Δημήτριος, είχε κτίσει πριν 43 χρόνια καθ' υπόδειξη του Αγίου, αφού προηγουμένως βρήκε την ιερά του εικόνα στον προαύλιο χώρο της πατρικής του οικίας, ένα μικρό εκκλησάκι προς τιμή του προστάτου του Αγίου Δημητρίου και από τότε επιτελείται κάθε χρόνο η Πανήγυρις Του στο χώρο αυτό.

Ο ΘΑΥΜΑΣΤΟΣ ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΟΥ ΜΥΡΟΒΛΗΤΟΥ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ.

Ο Άγιος Δημήτριος γεννήθηκε στα τέλη του 3ου μ. Χ. αιώνα στη Θεσσαλονίκη κι ανατράφηκε σε οικογένεια επίσημη κι αριστοκρατική. Βαπτίστηκε νωρίς χριστιανός, και νεαρός αναδείχτηκε διδάσκαλος του ευαγγελίου. Το αληθινό του μεγαλείο όμως δεν θα το βρούμε στους τίτλους του αλλά σε δύο στοιχεία που αναβλύζουν από τη ζωή του και αρδεύουν την Ορθοδοξία

το **μύρο και το αίμα**, που πρόσφερε στον Χριστό. Μέσα σ' αυτά κλείνεται σαν σε πολύτιμες φιάλες το απόσταγμα της ύπαρξης του Αγίου, που παίρνει η Εκκλησία και κερνά μ' αυτό τους πιστούς. Γνώρισμα λαμπρό του είναι η παρθενία, που άσκησε με μία τέλεια αφοσίωση στο Θεό. **Ο Άγιος Δημήτριος κράτησε καθαρή τη σκέψη και την καρδιά του**, αγνό το σώμα του και **αγία την ψυχή του, δοσμένη ολοκληρωτικά στον Κύριο**. Ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς τον χαρακτηρίζει όσιο, παρθένο, πάγκαλο και παναμώμητο. **Δεν ήταν βέβαια μοναχός ούτε κληρικός. Παρέμεινε λαϊκός και είχε έργο του κύριο το κήρυγμα και τη διδασκαλία του ευαγγελίου. Προικισμένος με διδακτικό χάρισμα, συγκέντρωνε πλήθη Θεσσαλονικέων στη Χαλκευτική στοά και με παρρησία, «απτοίτω γλώσση» κατά τον Λέοντα Σοφό, ευαγγελιζόταν στον ειδωλολατρικό κόσμο τή βασιλεία του Θεού. Κατέστησε έτσι τον εαυτό του ο άγιος σκεύος ευωδιαστό, που ανέβλυζε την οσμή της ζωής στους γύρω του. Κι όταν αργότερα οι χριστιανοί βρέθηκαν μπρός στο αγιασμένο νερό του πηγαδιού, μέσα στο οποίο ρίχτηκε το νεκρό σώμα του Μάρτυρα, αυθόρμητα συνδύασαν το μύρο του τάφου με την ευωδία της αγνότητας και το είδαν ως σύμβολο παρθενίας. Σχολιάζει εμπνευσμένα ο άγιος Νικόλαος ο Καβάσιλας προσφωνώντας τον Δημήτριο: «Ω συ, που δεν φάνηκες μόνο ο ίδιος ευωδία Χριστού, αλλά και στους άλλους ανθρώπους συνιστούσες το «κενωθέν μύρον»· «ω συ, που άφησες πρώτα μεν αίμα, τώρα δε μύρο απ' τις πληγές σου η μάλλον και τώρα όχι λιγότερο από πριν αίμα διότι το σώμα σου, που πληγώθηκε από χτυπήματα και τραύματα τότε, ανέβλυσε μύρο. Επειδή καθόλου δεν του έλειπε η καθαρότητα και η αγνότητα και η παρθενία, μετέσχε κι αυτό στην ευωδία του πνεύματος το αίμα κατέστη το ίδιο μύρο». **Ο Άγιος υπήρξε παρθένος αλλά και ομολογητής· υπήρξε διδάσκαλος αλλά και αθλητής. Ομολόγησε την πίστη του μπροστά στον αυτοκράτορα του ρωμαϊκού κράτους που βρέθηκε εκείνες τις μέρες στη Θεσσαλονίκη επιστρέφοντας από μία εκστρατεία και άθλησε για το όνομα του Χριστού παλεύοντας με το θάνατο. Υπακούοντας στην****

προτροπή του αποστόλου Παύλου προς τον Τιμόθεο, πρώτος αυτός γεύθηκε τους καρπούς της διδασκαλίας του, το μαρτύριο, δηλαδή, και τη δόξα του, όπως ο καλός γεωργός μεταλαμβάνει πρώτος από τους καρπούς των κόπων του. **Φυλακισμένος μέσα στα λουτρά και αποδυτήρια του σταδίου,**

λογχίστηκε μόλις έγινε γνωστό ότι «ο Θεός του Δημητρίου» βοήθησε τον Νέστορα να νικήσει τον φοβερό μονομάχο Λυαίο. Το σώμα του ρίχτηκε μέσα σ' ένα πηγάδι των λουτρών και το αίμα του πορφύρωσε το νερό μεταβάλλοντάς το σε μύρο. Άλλα το μύρο και το αίμα του Αγίου Δημητρίου θα έμενε περιβεβλημένο μόνο με ανθρώπινη αίγλη, αν το περιορίζαμε στο πλαίσιο μιας απλής θυσίας, μεγαλειώδους οπωσδήποτε και ηρωικής, όπως είναι κάθε θυσία ανθρώπου για μία πίστη. Η θυσία όμως του αγίου έχει άλλες διαστάσεις, που ξεφεύγουν από τα μέτρα αυτού του κόσμου και την περιβάλλουν με φωτοστέφανο θεϊκό. Συντελείται ως μίμηση Θεού και επιτελείται εν αγάπη, «καθώς και ο Χριστός ηγάπησεν ημάς και παρέδωκεν εαυτόν υπέρ ημών πρόσφορου και θυσίαν τω Θεώ εις οσμήν ευωδίας». Έτσι, ενώ τα κόκκαλα των ηρώων στηρίζουν τις πατρίδες και τις κοινωνίες, που συντηρούν την ανθρωπότητα, τα λείψανα των μαρτύρων στηρίζουν τις αγίες τράπεζες, που τρέφουν με αιώνια τροφή τη φθαρτή μας φύση. Και ο Άγιος Δημήτριος, ο «σοφώτατος εν διδαχαίς και στεφανίτης εν μάρτυσιν», δεν έκανε τίποτε λιγότερο παρά μιμήθηκε τον Χριστό. «Μύρον εκκενωθέν όνομά σου**» είναι το όνομα του αγαπημένου στο **Άσμα ασμάτων**, στο οποίο οι πατέρες ακούνε το γλυκύτατο όνομα του Ιησού. Είναι το μύρο που χύνεται στον κόσμο, ο οποίος αποπνέει δυσσομία και αποσυντίθεται από την ασέβεια και τη διαφθορά. Χύνεται με το λόγο και τη διδασκαλία του ευαγγελίου και αλλάζει την ατμόσφαιρα, μες στην οποία αναπνέουν οι ψυχές, δημιουργεί μία καινή κι όμορφη κτίση, ξαναγεννά καινούργιο κι ωραίο τον άνθρωπο. Αυτό το μύρο είχε πάνω του ο Άγιος και μοσχοβολούσε. Αίμα έσταξε ο Υιός του Θεού πάνω στο Σταυρό, όταν **η λόγχη τρύπησε την πανάχραντη πλευρά του, και με το αίμα του μπολιάζει την ετοιμοθάνατη ανθρωπότητα και της δίνει ζωή, την αγιάζει, τη θεώνει**. Κι ο Άγιος Δημήτριος με τα λογχισμένα του μέλη αναζωγράφησε μπροστά μας το πάθος του Χριστού και στάζοντας από το αίμα του προσφέρθηκε σ' Εκείνον που έχυσε το τίμιο αίμα του γι' αυτόν. Έγινε **μιμητής Χριστού, μυροβλύτης και μεγαλομάρτυρας**, δόξασε τον Κύριο και τώρα δοξάζεται από αυτόν.**

Την παραμονή της εορτής, **Τετάρτη 25 Οκτωβρίου** το απόγευμα στις 5.00 τελέσθηκε η ακολουθία του Αγίου Ευχελαίου και στις 6.30 τελέσθηκε ο **Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός** μετά αρτοκλασίας. **Το πρωί της Πέμπτης 26 Οκτωβρίου τελέσθηκε η Πανηγυρική Θεία Λειτουργία** με την συμμετοχή πολλών πατέρων (από τα Χανιά, την Αθήνα, την Θεσσαλονίκη και την Αγία πόλη Ιερουσαλήμ), που έλαβαν μέρος στις ιερές ακολουθίες. Πλήθος πιστών προσήλθαν στο εκκλησάκι του Αγίου από τα Χανιά, ενώ πολλοί προσκυνητές από τους Αγίους Ισιδώρους τίμησαν με την παρουσία τους την εορτή του Αγίου Δημητρίου.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας παρατέθηκε γεύμα σε όλους τους εκκλησιαζομένους. Το απόγευμα της ίδιας ημέρας στις 6.00 μ.μ. τελέσθηκε ο μεθέορτος εσπερινός [του Αγίου Νέστορος], η παράκληση και τα εγκώμια του Αγίου. **Όσοι παρευρέθηκαν στις λατρευτικές ακολουθίες είχαν την ευλογία να προσκυνήσουν τεμάχιο ιερού λειψάνου**

του Αγίου Δημητρίου καθώς και την θαυματουργή εικόνα που ήταν η αιτία να κτισθεί το μικρό αλλά πλήρους χάριτος εκκλησάκι μετά από παρέμβαση του ίδιου του Αγίου.

Με αφορμή την εορτή, πλήθος κόσμου από τα Χανιά αλλά και από όλη την Ελλάδα καθώς και από το εξωτερικό, **συμπροσευχήθηκαν** με τον πατέρα Δημήτριο και του **εξέφρασαν τις θερμότερες ευχές τους, για την ονομαστική του εορτή δείχνοντας με τον δικό τους τρόπο την μεγάλη αγάπη τους προς το πρόσωπό του, το πρόσωπο εκείνο που με απλότητα και αγάπη έσκυψε στην δοκιμασία τους και με την Χάρη του Τιμίου Σταυρού** αλλά και την δύναμη της προσευχής του, τους έκανε να αγαπήσουν περισσότερο τον Θεό και να επανακτήσουν τις χαμένες τους ελπίδες. Τις θερμότερες ευχές μας απευθύνουμε στους πνευματικούς μας αδελφούς, Πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη **π. Δημήτριο Καββαθά** και Ιερολογιώτατο Ιεροδιάκονο **π. Δημήτριο Μπιζά** που διακονούν το πατριαρχείο Ιεροσολύμων και για δεύτερη χρονιά εόρτασαν την ονομαστική τους εορτή στο πλευρό του πνευματικού τους πατέρα. Μία τρισυπόστατη ένωση με μεγάλο πνευματικό βάθος και σημειολογία που η αφετηρία της και το τέλος της είναι ο Θαυματουργός και **Μυροβλήτης Άγιος Δημήτριος.**

❖ Την επόμενη μέρα **Παρασκευή 27 Οκτωβρίου** εορτή του **Αγίου Νέστορος μαθητού του Αγίου Δημητρίου** τελέσθηκε και πάλι η Θεία Λειτουργία με την μεγάλη συμμετοχή πιστών αλλά και πατέρων. Στο τέλος εψάλη ευχαριστήριος Δοξολογία προς τον Άγιο Δημήτριο που μας αξίωσε για άλλη μία ακόμη χρονιά να τον εορτάσουμε και να τον παρακαλέσουμε να μας σκεπάσει και να μας προστατεύει. **Είναι αξιοσημείωτο ότι στον ιερό ναό των Αγίων Ισιδώρων ο**

Άγιος Δημήτριος είναι προστάτης και φρουρός όλων των νέων και των ρασοφόρων αλλά και ο θερμός προστάτης του εφημερίου μας πατρός Δημητρίου.

❖ Ο Καλλίνικος Μάρτυς του Χριστού Νέστωρ μας είναι γνωστός από τον βίο του Αγίου Δημητρίου. Τόπος καταγωγής του Αγίου Νέστορος ήταν η Θεσσαλονίκη. Η ηλικία κατά την οποία παρουσιάζεται είναι η νεανική και μάλιστα κατά τον Άγιο Νικόδημο τον Αγιορείτη «όταν αρχίζουν να φυτρώνωσιν οι τρίχες των γενειών», ενώ ο Άγιος Δαμασκηνός ο Στουδίτης αναφέρει «**έως είκοσι χρόνων**». Ο Διονύσιος ο εκ Φουρνά λέγει «**νέος αγένειος**» και ο Φώτης Κόντογλου «**νέος μυστακίζων και αρχιγένειος**». Ο διδάσκαλος του Ευαγγελίου Μιχαήλ Ι. Γαλανός προσδιορίζει την μορφή του ως περικαλλή: «Έκυψε λοιπόν την ξανθή και περικαλλή κεφαλήν του και παρέδωκε την πνοήν του υπό το πλήγμα του ξίφους, δια ν' αναβή έτι περικαλλέστερος, ενώπιον του αρχηγού της ζωής, πηγής του αθανάτου κάλλους». Οι μελετητές λοιπόν του βίου του προσδιορίζουν την ηλικία και την μορφή του γεγονός που συνδέεται άμεσα με την ιστόρηση της εικόνας του αφού η αγιολογία και η αγιογραφία περί του προσώπου του συμπίπτουν. Για την ιδιότητά του αναφέρεται ότι ήταν «**τις εκ του δήμου**», δηλαδή πολίτης. Ο Θεόδωρος ο Μετοχίτης επισημαίνει ότι ήταν «**άριστος οπλίτης Χριστού**» και ο Αρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης Πλωτίνος σώζει την μαρτυρία ότι ο Άγιος Νέστωρ χαρακτηρίζεται «**αήττητος του Χριστού στρατιώτης**». Εκ της παιδικής του ηλικίας ασπάστηκε τον χριστιανισμό και τον καταρτισμό του στην πίστη και την πνευματική ζωή, ώφειλε εξ' ολοκλήρου στον Άγιο Δημήτριο. Κατά τις αρχές του 4ου μ.Χ. αι. αυτοκράτωρ της Ρώμης ήταν ο Γαλέριος Μαξιμιανός, γαμβρός του Διοκλετιανού. Ήταν επίσης κύριος υποκινητής του διωγμού εναντίον των χριστιανών και της Εκκλησίας που ξέσπασε κατά το 303 μ.Χ. Στην Βαλκανική χερσόνησο οι στρατιώτες προέβαιναν σε ωμότητες εναντίον του χριστιανικού πληθυσμού με αυτοκρατορική εντολή. Τότε συνέλαβαν και τον Άγιο Δημήτριο με την κατηγορία ότι συμμετείχε ενεργά στις χριστιανικές συγκεντρώσεις της Θεσσαλονίκης. Ο Άγιος Δημήτριος υπήρξε γόνος ευγενούς οικογένειας της ιστορικής πόλεως. Κατετάχθη ενωρίς στον ρωμαϊκό στρατό και ανεδείχθη ως γενναίος και τίμιος αξιωματούχος του αυτοκράτορος και συν τω χρόνω έλαβε τον τίτλο του Μεγάλου Δουκός. Ήταν χριστιανός με φλογερή πίστη και ζήλο ιεραποστολικό, ασκώντας μεγάλη επιρροή στους χριστιανούς και ειδικώς στους νέους της πόλεως, τους οποίους κατηχούσε, εβάπτιζε, νουθετούσε και καλλιεργούσε πνευματικά. Η δημόσια ομολογία της πίστεως του τον έφερε στην φυλακή. Όταν ο Μαξιμιανός επισκέφθηκε την πόλη, παρουσίασε με προκλητικό τρόπο τον φοβερό μονομάχο

Λυαίο σε τελετή μετά την τέλεση ιπποδρομίας στο στάδιο της Θεσσαλονίκης. Με θάρρος και τόλμη περισσή ο νεαρός Νέστωρ προσήλθε «εις το παρά το στάδιον βαλανείον όπου εκρατείτο ο Άγιος Δημήτριος» και ζήτησε την ευλογία του και την ενίσχυσή του. Ο Άγιος Δημήτριος τον ευλόγησε και τον βεβαίωσε ότι «και Λυαίον νικήσεις και υπέρ Χριστού μαρτυρήσεις». Θωρακισμένος με την ευλογία του πνευματικού του καθοδηγητή έσπευσε χαρούμενος στο στάδιο της Θεσσαλονίκης. Και αφού έκαμε το σημείο του Τιμίου Σταυρού και επικαλέστηκε την εξ' ύψους δύναμη δι' ευχών του πνευματικού του αλείπτη λέγοντας «**ο Θεός Δημητρίου βοήθει μοι**», κατέβαλε και **φόνευσε** με το μικρό ξιφίδιό του **τον γιγαντώσωμο ειδωλολάτρη Λυαίο**. Και όπως λένε χαρακτηριστικά τα διάφορα αγιολογικά κείμενα το ξιφίδιο «διεπέρασε» και την καρδιά του Μαξιμιανού αφού η νίκη αυτή του νεαρού Νέστορος εταπείνωσε τον αυτοκράτορα ενώπιον των διωκομένων χριστιανών. Οργισμένος ο Μαξιμιανός απέδωσε την πράξη του Νέστορος σε μαγική δύναμη και τον κάλεσε σε απολογία για να αποδείξει την σατανική του τέχνη ή να υποδείξει τους συνεργούς του. Ο Νέστωρ με αμείωτο θάρρος υποστήριξε ότι «ο Θεός Δημητρίου, ο Θεός των χριστιανών, αυτός απέστειλεν τον άγγελον αυτού, απέκτεινεν εν τη χειρί μου τον αλάστορα και υπερήφανον».

Έτσι ο ταπεινωμένος αυτοκράτορας διέταξε την εκτέλεση των δύο Αγίων για άσκηση λατρείας μη ανεκτής από την έννομη τάξη και την κατηγορία «ότι εισίν χριστιανοί». Χωρίς δεύτερη σκέψη «τον μεν Άγιον Δημήτριο απέκτεινεν, είτα δε τον Άγιον Νέστορα απεκεφάλισεν». Ο Άγιος Δημήτριος είχε φυλακισθεί «παρά το στάδιον δημοσίου γητνιόντος βαλανίου περί τας των εκείσε καμίνων φρουρίσθαι καμάρας». Ομάδα στρατιωτών εισήλθε στην υγρή φυλακή και τον θανάτωσε με λογχισμό. Όταν ο Άγιος είδε τους στρατιώτες σήκωσε γενναία το δεξιό του χέρι υποδεικνύοντας την δεξιά του πλευρά, λέγοντας: «στην δεξιά πλευρά, εκεί όπου ελογχεύθη ο Χριστός ο Σωτήρ μου». Περιχαρής ο αιμοδιψής αυτοκράτωρ διέταξε «τον Νέστορα ως χριστιανόν απενεχθήναι εν τοις δυτικοίς της πόλεως, εν τη επονομαζομένη χρυσεά πύλη». Η αποτρόπαια εντολή του εκτελέσθηκε «τω ιδίω ξίφει» με το οποίο φονεύθηκε ο Λυαίος. Δήμιος ήταν ο προτίκτορος Μηνουκιανός. Τα της κηδείας των δύο Αγίων ανέλαβε ο νεαρός Λούπος, τέκνο και αυτός πνευματικό του Αγίου Δημητρίου ο οποίος με τον αιματοβαμμένο μανδύα και το δακτυλίδι του Αγίου Δημητρίου σταύρωνε τους χριστιανούς και τους θεράπευε. Λίγο αργότερα όμως και αυτός με μαρτυρικό θάνατο τους ακολούθησε στην Βασιλεία των ουρανών. Η μνήμη του Αγίου Δημητρίου τελείται στις 26

Οκτωβρίου, του Αγίου Νέστορος στις 27 Οκτωβρίου και του Αγίου Λούπου στις 23 Αυγούστου. “Νέστορος Αγίου και Μάρτυρος Επισκιάσις”

❖ **Το Σάββατο 28 Οκτωβρίου** εορτή της **Αγίας Σκέπης της Παναγίας μας και ημέρα Εθνική Επετείου** τελέσθηκε Θεία Λειτουργία στο εκκλησάκι του Αγίου Δημητρίου και στο τέλος εψάλη Δοξολογία με αφορμή την Εθνικής μας Εορτή.

❖ Την Κυριακή 29 Οκτωβρίου, ο ναός των Αγίων Ισιδώρων ενδύθηκε για ακόμη μία φορά τα γιορτινά του, οι καμπάνες ήχησαν για ακόμη μια φορά χαρμόσυνα και πλήθος πιστών συνέρρευσε συγκινημένο να προσευχηθεί στην επί μεταθέσει εορτή του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου. Στο εσωτερικό του ναού, πάνω στο τέμπλο δέσποζε η ολόσωμη και θαυματουργή εικόνα του Αγίου και δίπλα της τεμάχιο του σепτού του λειψάνου. Το πρωί τελέσθηκε η Αναστάσιμη Πανηγυρική Θεία Λειτουργία στο τέλος της οποίας ευλογήθηκαν εδέσματα τα οποία προσφέρθηκαν σε όλους. Το κλίμα ήταν έντονα πανηγυρικό και συγκινητικό. Πολλοί πιστοί προσήλθαν στον ιερό ναό αυτή την ημέρα για να ευχηθούν και από κοντά στον πατέρα Δημήτριο για την ονομαστική του εορτή, αφού απουσίαζε στην ιδιαίτερη πατρίδα του τα Χανιά της Κρήτης, για το ετήσιο πανηγύρι στο οικογενειακό εκκλησάκι του Αγίου Δημητρίου.

❖ Οι πατέρες, το εκκλησιαστικό συμβούλιο, το Φιλόπτωχο Ταμείο, η νεότητα οι αρθρογράφοι του περιοδικού μας και οι διακονούντες τον Ιερό Ναό των Αγίων Ισιδώρων, εύχονται ολόθερμα και εγκάρδια προς τον εορτάζοντα εφημέριό μας πατέρα Δημήτριο, επί τη ονομαστική του εορτή, ο Κύριός μας, η Υπεραγία Θεοτόκος και ο θερμός προστάτης του Άγιος Δημήτριος να του χαρίζουν Χρόνια Πολλά, Ειρηνικά, Ευλογημένα, Καρποφόρα και να διακονεί πάντα με ταπείνωση, αγάπη, πίστη και αίσθημα ευθύνης το Άγιο Θυσιαστήριο του Κυρίου μας, όπου **ΑΥΤΟΣ** τον καλεί.

*Επιμέλεια
π. Δημήτριος Καββαδάς
π. Σπυρίδων Ταδάρης*

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΜΗΝΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2017

Τετάρτη 1 Νοεμβρίου Αγίων Αναργύρων Κοσμά & Δαμιανού
[7.30 π.μ.] Όρθρος & Θεία Λειτουργία-Αγιασμός

Σάββατο 4 Νοεμβρίου Αγίου Γεωργίου του Καρολίδη
[7.30 π.μ.] Όρθρος & Θεία Λειτουργία
• Θα τεθεί σε προσκύνημα Ιερό Λείψανο του Αγίου Γεωργίου του Καρολίδη

Κυριακή 5 Νοεμβρίου Ζ' ΛΟΥΚΑ, Αγίων Γαλακτίωνος & Επιστήμης
[7.30 π.μ.] Όρθρος & Θεία Λειτουργία
• Κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας θα τελεστεί Βυζαντινός Γάμος.

Τετάρτη 8 Νοεμβρίου Σύναξις Παμ. Ταξιαρχών Μιχαήλ & Γαβριήλ
[7.30 π.μ.] Όρθρος & Θεία Λειτουργία

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΠΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΑΙΓΙΝΗΣ ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ ΠΕΜΠΤΗ 9 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

• Στον ιερό ναό των Αγίων Ισιδώρων ερχόταν ως λειτουργός ο Άγιος Νεκτάριος.

Τετάρτη 8 Νοεμβρίου Πανηγυρικός Εσπερινός [6.30 μ.μ.]

Πέμπτη 9 Νοεμβρίου Αγίου Νεκταρίου Αιγίνης
[7.30 π.μ.] Όρθρος & Θεία Λειτουργία
• Θα τεθεί σε προσκύνημα Ιερό Λείψανο & τεμάχιο επιτραχηλίου του Αγίου Νεκταρίου

Σάββατο 11 Νοεμβρίου Αγίων Μηνά, Βίκτωρος & Βικεντίου
[7.30 π.μ.] Όρθρος & Θεία Λειτουργία
[6.30 μ.μ.] Πανηγυρικός Εσπερινός

Κυριακή 12 Νοεμβρίου Η' ΛΟΥΚΑ, Αγ. Ιωάννου του Ελεήμονος
[7.30 π.μ.] Όρθρος & Θεία Λειτουργία και Πανηγυρική Θεία Λειτουργία
• Στους προσκυνητές θα μοιραστεί ως ευλογία Μύρο του Αγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου.

Δευτέρα 13 Νοεμβρίου Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου
[7.30 π.μ.] Όρθρος & Θεία Λειτουργία
• Θα τεθεί σε προσκύνημα Ιερό Λείψανο του Αγίου Ιωάννου Χρυσοστόμου

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΝΗΣΤΕΙΑΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Τετάρτη 14 Νοεμβρίου Αποστόλου & Ευαγγελιστού Ματθαίου [15/9]
[6.30 μ.μ.] Εσπερινός & Νυχτερινή Θεία Λειτουργία

Κυριακή 19 Νοεμβρίου Θ' ΛΟΥΚΑ, Προφήτου Αβδίου
[7.30 π.μ.] Όρθρος & Θεία Λειτουργία

Δευτέρα 20 Νοεμβρίου Εσπερινός των Εισοδίων [6 μ.μ.]

Τρίτη 21 Νοεμβρίου ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
[7.30 π.μ.] Όρθρος & Θεία Λειτουργία

Σάββατο 25 Νοεμβρίου Αγίας μεγαλομ. Αικατερίνης, Αγίου Μερκουρίου
[7.30 π.μ.] Όρθρος & Θεία Λειτουργία

Κυριακή 26 Νοεμβρίου
[7.30π.μ.]

ΙΓ' ΛΟΥΚΑ, Αγίου Στυλιανού
Όρθρος & Θεία Λειτουργία

Τρίτη 28 Νοεμβρίου
[6.30μ.μ.]

Αγίου ιερομαρτ. Φιλουμένου Ιεροσολυμίτου [29/9]
Εσπερινός & Νυχτερινή Θεία Λειτουργία
• Θα τεθεί σε προσκύνημα το επιγονάτιο του Αγίου και Ιερό του Λείψανο

Πέμπτη 30 Νοεμβρίου
[7.30 π.μ.]

Αγίου Ανδρέου του Πρωτοκλήτου
Όρθρος & Θεία Λειτουργία

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΘΕΝΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΜΥΡΟΠΗΣ
Στον Ιερό Ναό ευρίσκεται προσκυνητάρι της Αγίας Μυρόπης
ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΤΟΥ ΚΑΥΣΟΚΑΛΥΒΙΤΟΥ
(Ο Άγιος Πορφύριος επισκεπτόταν τον Ιερό Ναό και προσπύχετο)
Σάββατο 2 Δεκεμβρίου

Παρασκευή 1 Δεκεμβρίου Πανηγυρικός Εσπερινός [6.30 μ.μ.]

Σάββατο 2 Δεκεμβρίου Όρθρος & Πανηγυρική Θεία Λειτουργία [7.30 π.μ.]
• Θα τεθεί για προσκύνημα ιερό άμφιο του Αγίου γέροντος Πορφυρίου

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΙΣΙΔΩΡΟΙ ΣΤΑ ΕΡΤΖΙΑΝΑ ΚΥΜΑΤΑ

Κάθε Κυριακή και μεγάλες εορτές, ο Όρθρος και η Θεία Λειτουργία θα μεταδίδονται ζωντανά από τον ραδιοφωνικό σταθμό Athens 107.8 στα FM. Έτσι λοιπόν πέραν της αναμετάδοσης των ιερών ακολουθιών μέσω της ιστοσελίδας του ναού www.agioi-isidoroi.gr, οι φίλοι μας μπορούν να μας ακούν και από τα ερτζιανά.
Καλή ακρόαση.

ΟΔΗΓΙΕΣ ΑΚΡΟΑΣΗΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ ΜΕΣΩ ΚΙΝΗΤΟΥ

Για την ακρόαση του ραδιοφωνικού μας σταθμού απο συσκευές Android και Iphone θα πρέπει να κάνετε τα εξής βήματα:

- 1) Από την συσκευή σας συνδεθείτε στο Play Store της Google ή στο App Store της Apple.
- 2) Κάντε αναζήτηση την εφαρμογή «Simple Radio by Streema» και τρέξτε την εγκατάσταση.
- 3) Ανοίξτε την εφαρμογή και στην επιλογή «Search» γράψτε «Αγιοι Isidoroi»
- 4) Η αναζήτηση θα βρει τον ραδιοφωνικό μας σταθμό και πατήστε ώστε να ξεκινήσει η μετάδοση.

Καλή ακρόαση

Επισκεφθείτε την ιστοσελίδα μας www.agioi-isidoroi.gr.
Οι ιερές ακολουθίες μεταδίδονται ζωντανά από το διαδίκτυο μέσω της ιστοσελίδας του ναού.

- Ο Ιερός Προσκυνηματικός Ναός είναι ανοικτός κάθε ημέρα.
- Κάθε Κυριακή & μεγάλες Εορτές λειτουργεί έκθεση χριστιανικών βιβλίων.
- Παραδίδονται δωρεάν μαθήματα βυζαντινής μουσικής & αιογραφίας.
- Κάθε Κυριακή λειτουργεί Κατηχητικό.

ΔΙΗΓΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΓΕΡΟΝΤΙΚΟ

ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΠΑΡΑΙΝΗΣΕΙΣ

ΠΕΡΙ ΗΘΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΚΑΙ ΧΡΗΣΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

ΝΑ ΛΥΠΟΥΜΑΣΤΕ ΤΟΥΣ ΑΔΙΑΦΟΡΟΥΣ

Αυτούς που λησμονούν τη χρηστή και αρεστή στο Θεό πολιτεία και δεν παραδέχονται τα ορθά και θεοφιλή δόγματα, δεν χρειάζεται να τους μισούμε, αλλά μάλλον να τους ελεούμε σαν ανάπηρους ως προς τη διάκριση και τυφλούς ως προς την καρδιά και τη διάνοια. Διότι εφ' όσον δέχθηκαν το κακό για καλό, χάνονται από την αγνοία και δεν γνωρίζουν το Θεό οι τρισάθλιοι και ανόητοι ψυχικά.

ΟΙ ΠΟΛΛΟΙ ΔΕΝ ΚΑΤΑΝΟΟΥΝ ΤΗΝ ΕΥΣΕΒΕΙΑ

Απόφευγε να μιλείς στους πολλούς τα λόγια περί ευσεβείας και καλής ζωής. Δεν το λέγω από φθόνο, αλλά νομίζω ότι θα θεωρηθείς από τους ασυλλόγιστους ως καταγέλαστος. Διότι το όμοιο με το όμοιο χαίρει και τα λόγια αυτά έχουν λίγους ακροατές, ίσως δε και πολύ σπάνιους. Καλλίτερα είναι να μην μιλείς, μήπως (οι λόγοι σου) δεν φέρουν εκείνο (το αποτέλεσμα) που θέλει ο Θεός προς σωτηρία του ανθρώπου.

ΨΥΧΗ ΚΑΙ ΣΩΜΑ

Η ψυχή συμπάσχει με το σώμα (Όταν πονά), αλλά το σώμα δεν συμπάσχει με την ψυχή. Όπως παραδείγματος χάριν, όταν κόβεται το σώμα, συμπάσχει και η ψυχή και πάλιν, όταν το σώμα είναι εύρωστο και υγιάίνει, τα πάθη της ψυχής ευχαριστούνται μαζί του. Ενώ όταν η ψυχή σκέπτεται, δεν σκέπτεται καθόλου και το σώμα, αλλά μένει αφημένο στον εαυτό του.

Διότι η διανόησης είναι πάθος της ψυχής, όπως ακριβώς και η άγνοια και η υπερηφάνεια και η απιστία και η πλεονεξία και το μίσος και ο φθόνος και η οργή και η ολιγωρία και η κενοδοξία και η τιμή και η δικήνοια και η αίσθησης του αγαθού. Διότι όλα αυτά ενεργούνται δια της ψυχής.

Επιμέλεια

π. Χαράδαμπος Βαρβαγιάννης